

“କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ପରମ୍ପରାନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଅ, ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ପରମାତ୍ମା ପୁରୁଷ ରାଜକୁମାର, ରାଜକୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମା ଦୁଲାର ବା ପରମାତ୍ମା ସ୍ତନେହ ବହୁତ କମ୍ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ କମ୍ ଆତ୍ମା ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ରାଜ ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ପିଲାମାନେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ରାଜା ମନେ କରୁଛ ତ? ତୁମମାନଙ୍କର ତ ନାମ ହିଁ ରାଜଯୋଗୀ । ତେଣୁ ରାଜଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ପିଲାମାନେ । ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧୁ ରାଜା ଅଟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧୁ ରାଜା ଅଟ । ନିଜର ଡବଲ ରାଜ୍ୟପଦକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖ ଯେ ମୁଁ ରାଜା ଅଟେ ତ? ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ ତ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ କାରୋବାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ-କରମାତୀ ତୁମର ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତ? ତେବେ ରାଜାର ବିଶେଷତା କ’ଣ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ତ ଜାଣିଛ ନା? ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି - ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ଶକ୍ତି ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି ତ? ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ମୋ’ର ରାଜକରମାତୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ କରମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ମୋ’ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରାଜୁଛନ୍ତି ତ?

ବାପଦାଦା ଆଜି ପିଲାମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଏବଂ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ କହ କ’ଣ ଦେଖିଥିବେ? ତାହା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି । ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଦେଖିଲେ ଯେ ଏବେ ମଧୁ ଅଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିତି ସମସ୍ତଙ୍କର ନାହିଁ । ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ଥିତି ମଝିରେ ମଝିରେ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯାଉଛି । ଏପରି କାହିଁକି ହେଉଛି? ସର୍ବଦା ସଂରାଜ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରରାଜ୍ୟ ମଧୁ ସ୍ଥିତିକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଦେଉଛି । ତେବେ ପରରାଜ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ଏହି କରମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ପର ଅଧୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ମାୟାର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପରାଧୀନ ହେବା । ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବହୁତ କମ୍ ପିଲାଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଠିକ୍-ଠାକ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ବରତ୍ତମାନ ମାୟାର ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବର ଅଧୀନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଯେଉଁ ଆଦି-ଅନାଦି ସଂସ୍କାର ରହିଛି ତା’ ଭିତରେ ମଝି ସମୟର ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗଠାରୁ ବରତ୍ତମାନ ଅନ୍ତମ ସମୟ ପରମ୍ପରାନ୍ତର ସଂସ୍କାରର ପ୍ରଭାବରେ ପିଲାମାନେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସ୍କାର ହିଁ ସଂରାଜ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଦେଉଛି । ସେଥିରେ ମଧୁ ବିଶେଷ ସଂସ୍କାର ହେଲା ବ୍ଵର୍ଥ ଭାବିବା, ବ୍ଵର୍ଥରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ବ୍ଵର୍ଥ କଥାବାରତ୍ତା କରିବା, ଚାହେଁ ଶୁଣିବା ଚାହେଁ ଶୁଣାଇବା । ଗୋଟିଏ ପଟେ ହେଲା ବ୍ଵର୍ଥର ସଂସ୍କାର ଅନ୍ୟ ପଟେ ହେଲା ଅବହେଳା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର । ଏହି ଦୁଇଟି ସଂସ୍କାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ସଂରାଜ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଦେଉଛି । ବହୁତ ପିଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ତମ ସମୟ ତ ପାଖେଇ ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ପ୍ରକଟ ହେଉ ନ ଥିଲା ତାହା ଏବେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି । ବାତାବରଣ ଅନୁସାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ସଂସ୍କାର ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି - ଏହାର କାରଣ କ’ଣ? ଏହା ମଧୁ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଏକ ସାଧନ । ମାୟା ଏହି ଆଧାରରେ ହିଁ ନିଜର କରି ପରମାତ୍ମା ମାର୍ଗରୁ ନିରାଶ କରିଦେଉଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ତ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ରହିଛି ତେବେ କିଏ ଜାଣେ ବାପ୍ ସମାନ ହେବାର ସଫଳତା ମିଳିବ କି ନାହିଁ! କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ଯେଉଁଠି ବି ଦୁର୍ବଳତା ଥାଏ, ମାୟା ସେହି ଦୁର୍ବଳତାର ରୂପ ନେଇ ନିରାଶ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ମାୟା ସଂସ୍କାର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ପ୍ରକଟ କରିବାର ରୂପ ନେଇ ନିରାଶ ବା ହତାଶ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଯେବେକି ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ କେବେ କେବେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ମଧୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ତୁମ ସମସ୍ତ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ - ପିଲାମାନେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ମାୟାର ଚତୁରତାକୁ ବୁଝିଯାଅ, ନକାରାତ୍ମକ ସହିତ ଆଲସ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ଵର୍ଥ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଜାଣିନିଅ ଯେ ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏହା ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସାଧନ ବା ଆଧାର ଅଟେ ।

ତେଣୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କର ସଂଗରେ ରହିବାର ବା ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହିବାର ଅନୁଭବକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ କର । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ବାବା ତ ମୋର ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ମୋ ସାଥୀରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଂଗରେ ରହିବାର ବାସ୍ତବିକ ଅନୁଭବ ମଧୁ ପ୍ରକଟ ହେବା ଦରକାର, ତାହା ହେଲେ ମାୟା ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଯିବ । ଏହା ମାୟାର ପରାସ୍ତ ହେବା ଅଟେ, ଆକ୍ରମଣ ନୁହେଁ । କେବଳ ତୁମେମାନେ ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ, କ’ଣ ହୋଇଗଲା.... ଏମିତି କାହିଁକି ହେଲା..... । ସର୍ବଦା ସାହାସକୁ କାୟମ ରଖ, ବାବାଙ୍କର ସଂଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖ । ଚେକ୍ କର ଯେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସଂଗ ଅଛି ତ? ବାବାଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ ସୁପ୍ତ ରୂପରେ ନାହିଁ ତ? ଜ୍ଞାନ ତ ଅଛି ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ବାବାଙ୍କର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ? ଯେହେତୁ ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି

ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କର । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ବାବାଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ କରିବା । ଏଭଳି ବେପରୁଆ ଦୁଅ ନାହିଁ ଯେ - ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୋର ଆଉ ଅଛି କିଏ, ବାବା ହିଁ ତ ମୋ'ର ଅଟନତି । ଯଦି ବାବା ତୁମର ହିଁ ଅଟନତି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅଛି ତ? ଯେପରି ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଛ ଯଦି ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନତି ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଗୁଣ ଅନୁଭବ ହେବା ଉଚିତ୍, ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ୍ । ସେହିପରି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ବା ଯୁଗଳ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତ? ତୁମ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତ? କ'ଣ ଭାରୁଛ? ତବଲ ବିଦେଶୀ କ'ଣ ଭାରୁଛ? ଶକ୍ତି ଅଛି? ସର୍ବଦା ରହୁଛି? ପ୍ରଥମ ପରଶ୍ଵନରେ ତ ସମସ୍ତେ ହିଁ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପରଶ୍ଵନ ଆସୁଛି, ସର୍ବଦା ରହୁଛି? ସେତେବେଳେ ତିନିତାରେ ପଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଅଖଣ୍ଡ ତ ହେଲା ନାହିଁ ନା! ତୁମେମାନେ ଚାଲେଞ୍ଚି ମଧ୍ୟ କ'ଣ କରୁଛ? ଅଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛ, ନା ଖଣ୍ଡିତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛ? କ'ଣ କରୁଛ? ଅଖଣ୍ଡ ଅଟେ ନା! ଚୀତରମାନେ କୁହ ଅଖଣ୍ଡ ଅଟେ ନା? ତେଣୁ ଏବେ ଚେକ୍ କର ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ରହିଛି ତ? ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଚାରବ୍ୟ ସଦାକାଳ ନେବା ଦରକାର, ନା ମଝିରେ ମଝିରେ କଟ୍ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ? ଏହିଭଳି ଚାହୁଁଛ? ନେବା ବେଳେ ତ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଦରକାର କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ କେବେ କେବେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିବ - ଏଇଆ? ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ନା ନିଜର ଜୀବନ ରୂପୀ ଶବ୍ଦକୋଷରୁ ସମଗାଲମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ କେବେ କେବେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି କିଛି ଶବ୍ଦକୁ ବାହାର କରିଦିଅ । ତେବେ କେବେକେବେ ଶବ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି? ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ? ଫଳାଫଳ ତ ଶୁଣାଇବ ନା! ତେଣୁ ସମଗାଲମ୍ ଶବ୍ଦ ସମାପ୍ତ ହୋଇଣି? ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ସମଗାଲମ୍ ଶବ୍ଦ ସର୍ବଦିନ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାନ୍ତୁ । ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି? ନା ସମାପ୍ତ ହେବ? ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ସୂକ୍ଷ୍ମମତନର ଟି.ଭି.ରେ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଉଠାଇବା ଆସିଯାଉଛି । ଏଠିକାର ଟି.ଭି.ରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହାତ ଆସି ନାହିଁ । ଏହା କାଳିଯୁଗୀ ଟିଭି ଅଟେ ନା, ସେଠାରେ ତ ଯାଦୁର ଟି.ଭି. ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଆସିଯାଉଛି? ବହୁତ ଭଲ କଥା, କାରଣ ବହୁତ ପିଲା ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରଛା! ଏବେ ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ହାତ ଉଠାଅ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାସତବିକ ରୂପରେ ସଦାକାଳର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ସମସ୍ତ କର୍ମନେତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ଶୁଭକ୍ଷମା ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ପକ୍କା ହାତ ଉଠାଅ, କଞ୍ଚୁରା ନୁହେଁ । ସବୁବେଳେ ମନେ ରଖିଥିବ ଯେ ମୁଁ ସଭାରେ ହାତ ଉଠାଇଛି । ପରେ ପୁଣି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବହୁତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ଶୁଣାଇଆନତି । କୁହନ୍ତି ବାବା - ଆପଣ ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା, କେବେ କେବେ ମାୟା ଆସିଯାଉଛି ନା! ତେଣୁ ନିଜର ହାତ ଉଠାଇବାର ଲାଜ୍ଞା ରଖିବ । ଭଲ କଥା । ପୁଣି ବି ସାହାସ ରଖିଛ ତେଣୁ ସାହସକୁ କେବେ ବି ହରାଇବ ନାହିଁ କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହସ ଉପରେ ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ବରତତମାନର ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ନିଜ ଉପରେ, ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମନେତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ନିଜ ଉପରେ ଯେଉଁଭଳି ନିଶ୍ଚିତରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିବା ଦରକାର ତାହା କମ୍ ଅଛି, ଯାହାକି ଆହୁରି ଅଧିକ ରହିବା ଦରକାର । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଣି ମୁରୁକି ହସୁଥିଲେ, ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ ଚାରିଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ । ବାପଦାଦା ଆଠ ଘଣ୍ଟାକୁ ଚାରିଘଣ୍ଟା କରିଦେଲେ ପୁଣି ବି ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଦୁଇଘଣ୍ଟା ହେଲେ ଠିକ୍ ହେବ । ତେବେ କୁହ ଏହା କ'ଣ ନିଶ୍ଚିତରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ହେଲା କି? ଏବେଠାରୁ ଯଦି ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ନ ରହିବ ତେବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପାନ୍ନ ସହିତ ଉତ୍ତରାଣ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କିପରି ହୋଇପାରିବ? ହେବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନା? ପିଲାମାନେ ହସୁଛନ୍ତି । ଆଜି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର କଥା ବହୁତ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହସାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ତିନି ମିନିଟର ଟ୍ରାଫିକ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ହେଉନାହିଁ, ଶରୀରର କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି, ସବୁ କାମ ବନ୍ଦ କରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ଟ୍ରାଫିକ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମନକୁ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ କରିବା କିନ୍ତୁ ମନର କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିତରଣ କେବେ ହେଉଛି, କେବେ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? କଣ୍ଟ୍ରୋଲିଙ୍ଗ୍ ପାଠାରେ କର୍ମୀ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଏବେ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ହାତକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଉଠାଇ ଦେଉଛ । ଯଦି ଭାଙ୍ଗି ନ ଥିବ ତେବେ ଉଠାଇ ଦେଇ ପାରୁଛ ନା, ସେହିପରି ମନ ରୂପୀ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ରେ ରହିବା ଦରକାର । ତା'କୁ ନିଶ୍ଚିତରଣରେ ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଆଦେଶ ଦେବ ବନ୍ଦ ହୁଅ ତେବେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ଯଦି ସେବା ବିଷୟରେ ଭାବିବାକୁ ଚାହିଁବ ତେବେ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଉଥିବ । ପରମଧ୍ୟାମକୁ ଚାଲି, ତେବେ ପରମଧ୍ୟାମକୁ ଚାଲିଯାଉଥିବ । ସୂକ୍ଷ୍ମମତନକୁ ଚାଲି, ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଚାଲିଯାଉଥିବ । ଯାହା ଭାବୁଥିବ ତାହା ତୁମ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ହେଉଥିବ । ଏବେ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଅ । ଛୋଟ-ମୋଟ ସଂସ୍କାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ବା ମାୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, ଆଜି ଏହି ସଂସ୍କାରକୁ ତଡ଼ିଦେଲି, କାଲି ସେହି ସଂସ୍କାରକୁ ତଡ଼ିଦେଲି । କିନ୍ତୁ ନିଜ ଭିତରେ ଯଦି ନିଶ୍ଚିତରଣ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିନେବ ତେବେ ଅଲଗା ଅଲଗା ସଂସ୍କାର ଉପରେ ସମସ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଭାବିବାର ନାହିଁ, କହିବାର ନାହିଁ କିମ୍ବା କରିବାର ନାହିଁ । ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ପରମ୍ପରାନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାର ବିଧି । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଅଛି ନା? ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଉ କେହି କେଉଁଠୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସାଥୀରେ ନେଇ କରି ଯିବି କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବି ନା! ତେବେ ତୁମେମାନେ ସାଥୀରେ ଯିବ । ନା ପଛେ ପଛେ ଆସିବ? (ସାଥୀରେ ଯିବୁ) ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା କହିଲି

। ଯଦି ସାଥୀରେ ଯିବ ତେବେ ସବୁ ହିସାବ-କିତାବକୁ ରୁକ୍ତ କରିବ ତ? ଏଥିରେ ହଁ କହୁନାହାନ୍ତି । କରମାତୀତ ହୋଇ ସାଥୀରେ ଯିବା ନା! ସଞ୍ଜରେ ଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସାଥୀ ହୋଇଯିବା । ଯୋଡ଼ି ତ ଠିକ୍ ହେବା ଦରକାର ନା! ନା ନିଶେ ଲମ୍ବା ନିଶେ ଗୋଡ଼ା ହେଲେ ଚଳିବ? ସମାନ ହେବା ଦରକାର ନା! ତେବେ କରମାତୀତ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ତେଣୁ କ'ଣ କରିବ? ଏବେ ନିଜର ରାଜ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସମ୍ଭାଳ । ପ୍ରତିଦିନ ନିଜର ଦରକାର ଲଗାଅ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ନା! ତେଣୁ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଦରବାର ଲଗାଅ, କରମାତୀତମାନଙ୍କୁ ହାଲ-ଚାଲ ପଚାର । ଚେକ୍ କର ଏମାନେ ମୋର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କରମ କରୁଛନ୍ତି ତ? ବରହମାବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଦରବାର ଲଗାଉଥିଲେ ନା! ତୁମକୁ କର୍ମ କରିବାର ଅଛି ନା! (ଏମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବ ଏବଂ କରି ଦେଖାଇବ) । ବରହମାବାବା ମଧ୍ୟ ମେହନତ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ଦରବାର ଲଗାଉଥିଲେ ତେବେ ଯାଇ କରମାତୀତ ହେଲେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଉ କେତେ ସମୟ ଦରକାର? ନା ସଦା ପୁରସ୍କୃତ ଅଟ? ଏହି ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ସେବା ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ହେବ । କାହିଁକି ନାହିଁ? ଏକା ସମୟରେ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବାରେ ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଏକା ସମୟରେ ତିନୋଟିଯାକ ସେବା ବହୁତ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ପରିଣାମ ଦେଖାଇବ । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ସାଧନା ଦ୍ଵାରା ସେବା କମ୍ ହେବ, ନା । ବରଂ ସଫଳତା ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହେବ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ବି ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଯଦି ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏହିଭଳି ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ମଜବୁତ କରିଦେବେ ତେବେ ମେହନତ କମ୍ ଏବଂ ସଫଳତା ଅଧିକ ମିଳିବ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନିଜର କଣ୍ଠରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠ୍ୟକୁ ବଢ଼ାଅ । ସଂକଳ୍ପ, ସମୟ, ସଂସ୍କାର - ସବୁ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିବା ଦରକାର । ବାପଦାଦା ତ ବହୁତ ଥର କହିଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ରାଜା ଅଟ । ଯେବେ ଇଚ୍ଛା, ଯେପରି ଇଚ୍ଛା, ଯେଉଁଠି ଇଚ୍ଛା, ଯେତେ ସମୟ ଇଚ୍ଛା ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଜର ମନ ବୁଝି ନିୟମ ଏବଂ ଶୁଖିଲା ଭିତରେ ରହ । ତୁମେ କହୁଥିବ ମୋତେ କରିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ସେହିଭଳି ହୋଇଯାଉଥିବ ବା କରିଦେଉଥିବ ତେବେ ଏହାକୁ ତ ଶୁଖିଲା ଭିତରେ ରହିବା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ହେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତମାମାନେ - ଏବେ ନିଜର ରାଜ୍ୟକୁ ସରବଦା ପ୍ରତିକ୍ଷେପ ସ୍ଵରୂପରେ ଦେଖାଅ । କ'ଣ ଭାରୁଛ - ଦେଖାଇବ ନା? ଦେଖାଉଛ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ 'ସଦା' ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ଼ିଦିଅ । ବାପଦାଦା ପୁଣି ଏହି ମାସର ଶେଷରେ ଆସିବେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଟରଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଳି ବାଳି ଅଛି । ସେହି ପାଳିରେ ଫଳାଫଳ ବିଷୟରେ ପଚାରିବେ । ଆଉ ୧୫ ଦିନ ତ ଅଛି ନା ତେବେ ୧୫ ଦିନ ଭିତରେ କିଛି ତ ଦେଖାଇବ, ନା ନାହିଁ? ଟୀରମାନେ କୁହ ୧୫ ଦିନରେ ଫଳାଫଳ ଆସିବ ତ?

ଆରୁଛା, ମଧୁବନ ନିବାସୀ ୧୫ ଦିନରେ ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବେ ତ? ଏବେ କୁହ ହଁ ନା ନାହିଁ! ଏବେ ହାତ ଉଠାଅ (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ) ନିଜର ହାତର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରଖିବ । ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଜଞ୍ଜାନ ସରୋବରବାଲା, ଶାନ୍ତିବନବାଲା ଉଠ । (ବାପଦାଦା ମଧୁବନ, ଜଞ୍ଜାନ ସରୋବର ଓ ଶାନ୍ତିବନର ମୁଖ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଡାକିଲେ) । ବାପଦାଦା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତକାର କରାଇବା ପାଇଁ ଡାକିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାପଦାଦା କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣାଇବେ । ଚାହେଁ ପାଣ୍ଡବ ଭବନ, ଚାହେଁ ଶାନ୍ତିବନ, ଚାହେଁ ଜଞ୍ଜାନ ସରୋବର, ଚାହେଁ ହସ୍ତିନାଳ ଚାରିଧାମ ତ ଅଟେ ନା । ପଞ୍ଚତମ ଧାମଟି ଛୋଟ ଅଟେ । ଏହି ଚାରୋଟି ଯାକରେ ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଶା ରହିଛି - ବାପଦାଦା ତିନି ମାସ ପାଇଁ ଚାରୋଟିଯାକ ଧାମରେ ଅଖଣ୍ଡ, ନିରବିଘ୍ନ, ଅଟଳ ସ୍ଵରାଜ୍ୟଧାରୀ ରାଜାମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତିନି ମାସ ପରମ୍ପରା କେଉଁଠାରୁ ବି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ଯେପରି ଶୁଣିବାକୁ ନ ମିଳେ । ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରଠାନ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । କ'ଣ ତିନି ମାସର ଏହିଭଳି ଫଳାଫଳ ହୋଇପାରିବ? (ନିର୍ବୈର ଭାଇତଙ୍କୁ) ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ହୋଇପାରିବ? ଦାଦା ତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି, ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କ'ଣ ହୋଇପାରିବ? (ଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ହୋଇପାରିବ) ଯେଉଁମାନେ ପାଣ୍ଡବ ଭବନବାଲା ବସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ, ହୋଇପାରିବ? ଆରୁଛା ଧରିନିଅ କେହି ଯଦି ଦୁର୍ବଳ ଅଛି, ତା'ର କିଛି ଏପଟ-ସେପଟ ହୋଇଗଲା, ତା'ପରେ କ'ଣ କରିବ? ତୁମେମାନେ ଭାରୁଛ ନା ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ରଖି ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବୁ, ତେବେ ସେତିକି ସାହସ ଅଛି ତ? ହୋଇପାରିବ? ନା କେବଳ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ସାହସ ରଖିଛ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଥାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିପାରିବ? କାହାର ଭୁଲକୁ ସହିଯାଇ ପାରିବ? ଚାରିଆଡ଼େ ପ୍ରଚାର ନ କରି ନିଜ ଭିତରେ ଚାପି ରଖିପାରିବ! ଦୋରରେ କୁହ ହଁ ନା । ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏବେ ତିନି ମାସ ପରେ ରିପୋର୍ଟ ଦେଖିବା । କୌଣସି ବି ସ୍ଵାଧୀନ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ ଯେପରି ଶୁଣିବାକୁ ନ ମିଳେ । ପରସ୍ପରକୁ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନାର ପ୍ରକମ୍ପନ ଦେଇ ଭୁଲ୍ ତରୁଟିକୁ ସହନ କରି ସ୍ନେହର ପ୍ରକମ୍ପନ ଦେବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଝଗଡ଼ା ନ ହେଉ ।

ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବେ ନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ନିଜ ନିଜ ସେକ୍ଟରରେ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତିନି ମାସର ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଆମେ ନିଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜବାବ ଦେଇପାରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ, ଯଦି ସେଭଳି କେହି ଆହ୍ୱାନିତ ତେବେ ହାତ ଉଠାଇଦିଅ । ଏମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଅଛି ତେଣୁ ସ୍ଵଚ୍ଛ ହୃଦୟବାଲାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଆରୁଛା (ତା' ପରେ ବାପଦାଦା ସବୁ ଦୋନର ଭାଇ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠା କରାଇଲେ ତଥା ନିଜ ନିଜ ସ୍ଵାଧୀନରେ ଛିଡ଼ା କରାଇଲେ) ପରଥମେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଛିଡ଼ା କରାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେଲେ । ତା'ପରେ ଉତ୍ତର

ପ୍ରଦେଶବାଲାଙ୍କୁ ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଲେ । ଆରକ୍ଷା ।

ଚାରିଆଡର ସମସ୍ତ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଅଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟର ପାତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା, ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ଚୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପରସ୍ପରକୁ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନାର ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବା ଶୁଭଚିନ୍ତକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବରଦାନ:- ବିଘ୍ନକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଶିକ୍ଷକ ମନେ କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଭବ ।

ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ବିଘ୍ନ ପକାଇବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଘ୍ନକାରୀ ଆତ୍ମା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପାଠ ପଢାଉଥିବା ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢାଉଥିବା ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ଅନୁଭବୀ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକ ମନେ କର । ଯେବେକି କହୁଛ ନିନ୍ଦା କରିବାବାଲା ଆମର ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ତେବେ ବିଘ୍ନକୁ ଅତିକରମ କରାଇ ତୁମକୁ ଅନୁଭବୀ କରାଉଥିବା ଆତ୍ମା ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଆତ୍ମାକୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଘ୍ନକୁ ପାର କରାଇବାର ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ଅଚଳ-ଅଚଳ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ମନେ କର, ଏହା ଦ୍ଵାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ଅନୁଭବର ଅଧୋରିଣୀର ସ୍ଥିତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଗାଲିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅଭିଯୋଗର ଫାଇଲକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଫାଇଲ୍ ଏବଂ ରିଫାଇଲ୍ ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛ-ପବିତ୍ର କରିଦିଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***